

Перезавантаження

(Закінчення. Початок на 2-й стор.
обкладинки).

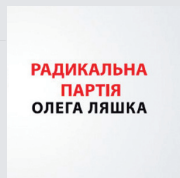
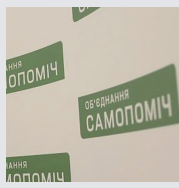
Коли номер журналу готувався до друку, ЦВК опрацювала більш як 99% протоколів підрахунку голосів в елек-

2

тронному вигляді. «Блок Петра Порошенка» за партійними списками одержить 63 мандати. Ще 69 кандидатів від президентської партії перемогли у мажоритарних округах. Представники штабу розраховують, що «Блок Петра Порошенка» може отримати загалом близько 150 мандатів.

Партія «Народний фронт» набрала 65 мандатів за партійними списками, а загалом, разом з 18 мажоритарниками від цієї політичної сили, матиме 83 народні депутати у новому парламенті.

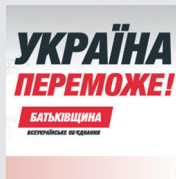

Партія «Самопоміч» може одержати 33 місця в парламенті.

Колишні члени Партії регіонів, котрі на цих виборах йшли у списку партії «Опозиційний блок», розраховують на 29 мандатів. Кількість «опозиціонерів» може істотно зрости за рахунок мажоритарників-самовисуванців. Лише в Донецькій області колишні регіонали здобули перемогу в 10 округах.

Результат «Радикальної партії Олега Ляшка» на цих виборах – 22

мандати. Найбільше підтримала політсилу рідна область лідера партії – Чернігівська.

19 депутатів, серед яких двоє мажоритарників.

У «Комітеті виборців України» запевняють, що цього разу українці мали можливість зробити свідомий вибір та вільно проголосувати – без значного впливу адміністративного ресурсу.

При цьому, як каже голова правління КВУ Олексій Кошель, більшість зафіксованих спостерігачами порушень стосувалася виборів у мажоритарних округах. Тож закликають надалі перейти до пропорційної системи виборів.

Громадянська мережа «Опора» додає, що на мажоритарці виникає найбільше проблем і при підрахунку голосів. На думку активістів, назвати кампанію цілком вільною у межах країни не можна через те, що і передвиборна агітація, і саме голосування у Донецькій та Луганській областях значно ускладнювалися виступами терористів та їхньою підтримкою регулярно армією Російської Федерації.

Політичні партії, котрі прийшли до парламенту і привели туди велику кількість молоді, громадських активістів, учасників Майдану, журналістів, військових, дуже схожі у своїх планах щодо майбутнього країни. Кожна політсила, за деякими винятками, обіцяє провести докорінні реформи, припинити конфлікт на Донбасі, переозброїти армію, створити хороші умови для ведення бізнесу, підвищити соціальні стандарти тощо.

Експертне середовище, аналізуючи склад перезавантаженого парламенту, відзначає його сильні і слабкі сторони.

Передумовою налагодження ефективної роботи із реформування держави є можливість створення стабільної коаліції. Тоді Верховна Рада VIII скликання матиме всі шанси увійти в історію України як найефективніша у реформуванні держави.

Проте є і застереження: ніхто не «вхопив бога за бороду». І беззастережна підтримка «партії влади», і навпаки – жорсткий супротив ведуть до негативних наслідків. У першому випадку – до концентрації влади, у другому – до чергового перезавантаження, якого Україна може й не витримати.

Та до найбільших ризиків для новообраного парламенту можна сміливо віднести один і головний – брак часу. Час, який спливає, грає проти нього, бо війна не терпить тривалих перемовин і політичних чвар. Повторення вже недавно пройдених сценаріїв може без перебільшення стати фатальним для держави.

До нового парламенту потраплять близько сотні депутатів-самовисуванців. За певних умов, через «політичну доцільність» ця велика група здатна розпочати і свою політичну гру, як уже не раз відбувалося. Тим паче, що є й передумови до послаблення вимог щодо імперативності мандата.

Та облішмо страшилки! Будемо сподіватися, що жодних п'ятих колон тут не утвориться, і парламент налагодить ефективну роботу, стане справжнім центром прийняття рішень за парламентсько-президентської форми правління в державі. Тільки це допоможе провести насправді ефективні реформи, змінити державу і знизити градус радикалізму в суспільстві.

Тарас РОМАНЮК.

Незалежне оцінювання для влади

Найбільший виклик суспільству полягає в тому, що замість льяльководів минулої «епохи» в парламенті можуть почати диктувати свої умови такі самі, або й ще цинічніші «покрашувачі» життя. За блискучим іміджем «нових облич» у списках партій розпізнати їх досить складно – всі говорять правильні речі, підтримують євроінтеграцію, допомагають військам на Сході. Що насправді приховують лаштунки вітчизняної політики, чи не вперше стане відомо громадським активістам та журналістам, які йдуть у Верховну Раду за списками різних політич-

них сил. Чи вистачить у них мужності не поринути у підкилимні оборудки? Що переважить: партійна дисципліна й узяті на себе зобов'язання чи громадянський обов'язок?

Народні депутати парламенту VIII скликання ще не склали присяги, як на початку листопада вибухнув перший скандал у середовищі «Самопоміч», точніше, серед однієї з її складників – партії «Волі», створеної під час Майдану. Єгор Соболєв і Юрій Дерев'яно почали з'ясувати стосунки. Ще кілька таких взаємних звинувачень і викриттів про револю-

ціонерів із Майдану й громадян накриє безпробудна політична апатія.

Другою найбільшою небезпеккою є те, що партії у Верховній Раді можуть знову взяти на озброєння популізм і заговорювання важливих тем. Замість справді боротися за корупцією, змінити виборче законодавство, дати більше повноважень областям імітуватимуть реформи.

Першим випробуванням для нової демократичної коаліції стане формування Кабінету Міністрів – відбір кандидатур саме за професійною ознакою. Останні заяви